

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quintus. Contemplatio Diuinitatis pro ut transcendit omnia ob diuersos modos operandi, hoc loco raro prodest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

bitam fruitionem illustrans, admirari soleat hanc sui supra seipsum elevationem, & diuinæ communionis præstantem modum. & certè ad eiusmodi excedentem diuinæ fruitionis perceptionem, omnes contemplantis conatus diriguntur; vnde etiam frequenter contingunt mystico, qui vitiorum, aut distractionum molestiis singulariter nõ distorquetur. Similibus autem modum contemplationis affirmatiuæ magis, quam negatiuæ conducere, consequenter dicimus.

Contemplatio Diuinitatis, pro vt transcendit omnia, ob diuersos modos operandi, hoc loco raro prodest.

ARTICVLVS QVINTVS.

ADmirabilis est interioritatis variatio, postquam contemplatio amorosæ diuinitatis, sub conceptu Entis absoluti, aliquamdiu [puta per annum plus minus] perstiterit; quandoque enim mysticus distractionum, & tentationum molestia ita perturbatur, vt internam quietem haud quaquam possit consequi; mox in sua conuersione ad Deum, ita elongatum se reperit, vt aliud non possit, nisi vt sibi exoptet aliquid interioritatis. Subindè habita interioritate, postmodũ indagari prius incipit, quorsum scilicet, an supra, vel infra, ad dextram vel sinistram sese dirigere habeat; percipit etiam interdum prælibamen duntaxat illius, quem diligit anima eius; modò collucet lumen

intellectuale transiens, rariùs perfeterrans; idque aut nullo, aut modico concomitante affectu. Tandem cum spiritualis dispositio optima fuerit, & potentia intellectus, ac voluntatis adæquate & simultaneè à Deo benè affectæ, assequitur duntaxat suum intentum.

In his porrò modis habendi, & cooperandi, cum sit aliqua interna occupatio, & fruitio, paulatim magis, & magis intensa; valdè vtiliter mysticus ab exterioritate protegatur, & ad intra plus, minusq; benè disponitur. at conuersio ad Deum, pro vt ipse est omnia, & primum Ens, ac Bonum (alia verò nihil comparatiuè) adducit conceptum, prædictos modos habendi, & acceptandi transcendentem, & mysticum sine moderamine, & ordinato progressu, ab inferioribus supra sortem, & conditionem; ita quidem vnica conuersione eleuantem, vt facta tali conuersione, dein aut non habeat correspondentem fruitionem, ac suspendentem attractum animum à relapsu ad ea, à quibus, vt impertinentibus se auerterat, & vt à sibi benè proportionatis inceperat; ita vt diuinæ contemplationis locum, inanis, vacuus, & obscurus conatus occupet, cum enim natura à commutabilis boni appetitu, & gustu liberari nequeat, nisi incommutabilis boni communicatio ei substituatur; aliter fieri non poterit, quã vt post (vilem quidè auersionem ab ijs, quæ Deus non sunt) sed superficialem conuersionem eorum, quæ Deus sunt, aut ad obscure phantasma, aut ad quæuis obuia decidat, ac raro admo-

dum utilitatem inde percipiat. Cum ergò diuinitatis absoluta imago, siue representatio vt primum Ens, siue Bonum tempore orationis mentalis vitali, & reali perceptione non affecerit, nec animum in firmum intuitum attraxerit; absque vlla hæsitatione (præsertim cum indè tepiditatem aduerterit) ad aliquod diuinorum attributorum, velut omnipotentia, misericordia, leueritatis, & similia se conferat; quo ita obiectum conforme suo statui, dispositioni, & operationi acquirat, & tempus non otiosè, ac sine fructu expendat. Iam verò de modo continuandi mysticam contemplationem, consequenter dicendum erit.

Quod interruptio fruitionis restauretur auersione mystica, quamdiu contemplatio est affirmatiua.

ARTICVLVS SEXTVS.

HAllucinantur hoc loco mirum in modum contemplatiui, sibi imaginantes, quasi aut semper, aut frequentissimè ad modum, & fruitionem simplicis intelligentia, se ipsos eleuare possint; tristitia, & tædio spiritali frustra se discruciantes, cum ad medias, aut inferiores species, vel imaginationes se ipsos relapsos intuentur: quum tamen hoc loco cardo rei versetur, non tam circa omnimodam continuationem, quam qua ratione expedite reintegrari possit fruitionis interruptio; pro qua quidem restauranda, aliud non sollicitè

requiritur, quam vt ipso instanti, quò contemplans aduertit, se ad alia distractum, actu obliuionis eorum, quæ cogitabat, aut auersionis eorum quibus aliquali affectu detinebatur (vt quæ nihil sint respectu Dei, qui omnia est) non tam actu resistentia, aut pugna, quam relictionis, & auersionis deserat, & illud ad diuinitatis recordationem sese conuertat. ipso enim instanti conuersionis, quamdiu contemplatio fuerit amorosa, seu vitaliter, & cum gustu spiritali afficiens, diuinæ bonitatis similitudo consurgit; quam etiam subito affectus rapit, intellectus inspicit; affectus autem iterum resumit, & stringit, vt intellectus illam penitiùs illustret; & ita frequenter, aut potiori orationis mentalis tempore.

At si complacentia illa contemplatio paulatim euauerit, modus quidem auersionis ab ijs quæ sunt, & quæ non sunt, ac pro nihilo reputantur, omninò retinendus erit; cum mysticum facile à tentatione, & remora quacunque expediat: Modus verò conuersionis ad Deum qui omnia est, vt plurimum inutilis erit, & ad otiosum intrinsecum phantasma obscure deducens, ac improporionatè eleuans contemplatorem, & supra modum, speciesque congruas; ex quibus tamen obiectum ad contemplandū sibi representare possit. Interruptio porrò fruitionis diuersimodè contingit. Primò, per eiusmodi improporionatam eleuationem, aut transcendentiam, quæ vt iam b dictum est,

hic art. 3. 4. 5. 6.